

Løve nøies man med at sige paatrængende nødvendigt, og hvad er paatrængende nødvendigt? Det, som Regjeringen er enig med sine Venner om. Vi have haft i den Henseende ret pubfige Exemppler paa, hvad der er paatrængende nødvendigt. Vi have faaet en foreløbig Lov om ekstraordinært Polit. Den Gang fandt man det paatrængende nødvendigt, at Justitsministeren fik ubegrændset Adgang til af Statskassens Midler at udrede Understøttelser til Kommuner til Oprettelsen af ekstraordinært Polit. Kjøbenhavns Kommune benyttede Seiligheden til at skaffe sig extra 100 Politibetjente for Statskassens Regning; men bortset derafra er det mig ikke bekendt, at nogen Politimester i Landet har fundet Anledning til at benytte Loven. Vi fik en foreløbig Lov om Riffelvæsenet. Den forhød en Mand at kjøbe sig en Riffel, og hvis han havde en Riffel, at styde til Maals efter en Fjæl paa sin egen Markt; det ansaaes for samfundsskarligt. Denne paatrængende Lov laa som alle de øvrige i Landstinget i et Par Samlinger, og det ærede Udvalg, der gjemte paa den, havde formodentlig den Forestilling, da den sidst var bleven forelagt, at den fremdeles var paatrængende nødvendig; men 14 Dage efter, at Rigsdagen var sluttet med denne Forestilling i Udvalget om, at den endnu var paatrængende nødvendig, blev der udfædt en ny provisorisk Lov, som ophævede den provisoriske Riffellov, og som vel ogsaa var fremkaldt af paatrængende Tilfælde. Jeg vil sige, at af en saadan Anvendelse af den paatrængende Nødvendighed, navnlig som den sidste, faar man ikke det aller alvorligste Indtryk. Jeg føler mig altsaa overbevist om, at den Fordring, man stiller til det andet Thing, og som, hvis den blev gennemført, ophæver den grundlovmæssige Egevægt, der maa være mellem Rigsdagens Afdelinger, vil ikke kunne gennemføres, og naar man stiller den Fordring, maa man ogsaa vide og være klar over, at den Fordring kan ikke efterkommes, og maa derfor ogsaa vide, at, naar man desuagtet stiller den, kan Følgen kun blive, at man ingen Finantsloov faar og altsaa kommer ud i Tilstande, hvorom der ogsaa fra dette Things Side er brugt de allerstærkeste Udtryk. Jeg skal holde mig til et af de mildeste, der er udtalt af et Medlem, der endnu sidder i dette Thing, nemlig at de ere grundlovmæssig umulige. Jeg fremhæver dette saa meget hellere, som det kun er 14 Dage siden, vi hørte det ærede Medlem udtale, at han endnu er fuldstændig enig i, hvad han den Gang udtalte. Naar man altsaa her i vort Land fastholder denne Fordring, maa man vide med sig selv, at

man gaar ind i en Tilstand, som man selv erkjender er grundlovmæssig umulig; men saa vil jeg ønske, at naar man gaar ind i disse grundlovmæssig umulige Forhold, maa det blive ledsaget med mindre Alynken og Klagen fra de ærede Herrers Side. Altfør mange Ønsker om at komme ind i rolige, fredelige Tilstande, altfør mange Beklagelser over, at dette ikke sker, vil jeg helst undgaa paa Sandhedens Vegne, naar det desuagtet er Meningen at fastholde en Fordring, som maa kaldes en umulig Fordring. — Før jeg slutter, vil jeg gjøre en entelt Bemærkning til det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Magen). Det ærede Medlem holdt et meget langt Foredrag, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, da det tilbels er gennemgaaet af min ærede Sidemand, til Forsvar af sin Opfattelse af det private Initiativ. Jeg skal saa meget mindre komme ind paa det, som den ærede Formand har advaret imod at komme ind paa dette Æmne; men jeg maa dog gjøre en Bemærkning om det ærede Medlems Videnskabelighed. Videnskabelighed sætter jeg megen Pris paa, ogsaa den juridiske, jo dybsindigere den er, desto mere, jo spidsfindigere, desto mindre. Det ærede Medlem har i sit første Foredrag og i sin Replik til min ærede Sidemand fremhævet, at han altid har anerkjendt Berettigelsen af det private Initiativ overfor foreløbige Love med en vis Begrændsning, nemlig den Begrændsning, at naar Regjeringen forsømte at indbringe de provisoriske Love, maatte det private Initiativ kunne bruges, men, jagde han i sit første Foredrag, Folkethinget har været saa uforsigtigt at bruge det private Initiativ paa en Maade, der stillede det i den mest uheldige Belysning, som man slet ikke havde ventet sig, og saa er det klart, at den Forudsætning, som det ærede Medlems oprindelige og bekendte Opfattelse og Standpunkt er gaaet ud fra, ikke kan holde Stik. Jeg er ikke selv Videnskabsmand, men jeg har den Opfattelse, at Videnskaben og dens Resultater ere sikre til enhver Tid. Derjom altsaa det private Initiativ er berettiget, derjom det, naar Regjeringen ikke indbringer en foreløbig Lov, er berettiget at indbringe den ved privat Initiativ, og, naar den derefter forkastes, Forkastelsen er gyldig, kan jeg ikke skjønne Andet, end at denne Forkastelse maa være gyldig til enhver Tid; den kan ikke være gyldig til en Tid, naar det passer Ministeren, men ugyldig til en anden Tid, naar det ikke behager Ministeren. En Videnskab, som kommer til et saadant Resultat, at Noget gjælder, naar det ser godt ud, men ikke gjælder, naar det